

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การใช้ค่าสัมคุณจิตเวช กระบวนการกรากลุ่ม และครอบครัวบ้านบัด เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติดในนักเรียนของอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่		
ชื่อผู้เขียน	นางดรุณี แปงทิศ		
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	<p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา ไกรพิบูลย์ ประธานกรรมการ อาจารย์จำลอง ทະคำสอน กรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.ต่าย เที่ยงฉี กรรมการ</p>		

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ค่าสัมคุณจิตเวช กระบวนการกรากลุ่ม และครอบครัวบ้านบัด เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติดในนักเรียน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้สารเสพติดประเภทยาบ้าของนักเรียนและ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสารเสพติดประเภทยาบ้าของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ใช้ยาบ้า จำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบสอบถาม ก่อนและหลังการทดลอง หลักสูตรการเข้าค่ายสัมคุณจิตเวช แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่าง การเข้าค่าย ระหว่างทำกระบวนการกรากลุ่ม และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ยาบ้า การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าที่

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผลการทดลองค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียน กลุ่มทดลองก่อนและหลัง การทดลองด้วยค่าที่ พ布ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนหลังการทดลองดีกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ นักเรียนลดลง

2. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเสพติดประเภทยาบ้าของ นักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าที่ พ布ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงคะแนนพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงคะแนนพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ยาบ้าลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม

4. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาบ้าหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนมีความคิดเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

5. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงคะแนนความคิดที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการเปลี่ยนแปลงความคิดที่นำไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่ม ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนแปลงความคิดในทางที่ดีมากกว่ากลุ่มควบคุม

7. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อยาบ้าโดยรวมทุกด้านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อยาบ้าโดยรวมทุกด้านของนักเรียนหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อยาบ้าเพิ่มขึ้น

8. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อยาบ้าโดยรวมทุกด้านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อยาบ้าโดยรวมทุกด้านของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงคะแนนทัศนคติต่อยาบ้าโดยรวมทุกด้านของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยค่าที่ พนว่า ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงคะแนนทัศนคติกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไม่ดีต่อยาบ้าเพิ่มขึ้น

Thesis Title	Using Psycho-Society Camp, Group Process and Family Therapy to Solve Drug Abuse Problems of Students in Fang District, Chiang Mai Province	
Author	Mrs. Darunee Pangtis	
M.Ed.	Health Promotion	
Examining Committee		
	Asst. Prof. Dr.Suchada Kraiphibul	Chairman
	Lect. Chumlong Tacomson	Member
	Assoc. Prof. Dr.Tay Chiengchee	Member

Abstract

The purpose of this study was to study about behavior amphetamine used and attitude to amphetamine changed after 3 month of Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy to solve Drug Abuse Problem of Students in Fang District, Chiang Mai Province. Sample were 60 students, who used amphetamine divide into 2 groups, Experiment and Control groups. The research instrument consisted of a questionnaire for test before and after experiment, an observation form for recording student's behavior among Psycho-Society Camp and group process, and Individual interview. Data were analyzed by SPSS for window Program, which were frequency, percentage, compared among before and after with Pair sample t test, compared between Experiment group and Control group after experiment with Independent sample t test.

The result of this research was found that :

1. Experiment group's mean score of behavior to used amphetamine after Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy was higher than before significant at the level .01, test by Pair sample t-test.
2. Control group's mean score of behavior to used amphetamine among before and after 3 month no different, test by Pair sample t-test

3. Student's mean score of behavior changed of used amphetamine after 3 month of Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy in Experiment group. Experiment group's mean score of behavior changed of used amphetamine was higher than Control Group, significant at the level .01, test by Independent sample t-test.
4. Experiment group's mean score of thinking to used amphetamine after Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy was higher than before significant at the level .01, test by Pair sample t test.
5. Control group's mean score of thinking to used amphetamine among before and after 3 month no different, test by Pair sample t-test.
6. Student's mean score of thinking changed of used amphetamine after of Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy 3 month in Experiment group. Experiment group's mean score of thinking changed of used amphetamine was higher than Control Group, significant at the level .01, test by Independent sample t-test.
7. Experiment group's mean score of attitude to amphetamine after Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy was higher than before significant at the level .01, test by Pair sample t-test.
8. Control group's mean score of attitude to amphetamine among before and after 3 month no different, test by Pair sample t-test.
9. Student's mean score of attitude to amphetamine changed after Using Psycho-Society Camp, Group Process, and Family Therapy after 3 month in Experiment group. Experiment group's mean score of attitude to amphetamine changed was higher than Control Group, significant at the level .05, test by Independent sample t-test.